

poharat találtunk, melyek közül hat festett, aranyozott díszítésű, kobaltkék és zöld fonálrátéttel. Ezenkívül rengeteg szőlőmagot tartalmazott a gödör betöltése.

A terület É-i részét nagyméretű (legalább 8×5 m belméretű), törtkőből épített pince foglalta el. Építésének pontos idejét nem ismerjük, a terület K-i felének metszetalán a beton megerősítés alatt a pincén kívül római kori rétegeket lehetett megfigyelni, amelyeket a fal mind átvágott, az építési szint már a megerősítés alatt volt. Használatával a 16. század második felében hagytak fel, betöltésébe a hódoltság kor folyamán két nagy gödröt is ástak (az egyikből egy szemeskályha omladéka került elő). A pince lejárata nyugat felől nyílt, az ajtó feletti hevederívet téglából rakták. Dél felé szintén nyílt egy ugyanilyen építésű ajtó, amely a pincének egy alacsonyabb szintű, az altalajba vágott, falazat nélküli mellékhelyiségébe vezetett.

KOVÁCS ESZTER – H. KÉRDŐ KATALIN – SZILAS GÁBOR

45. Budapest, III. Hrsz.: 19905/11

Ő, Ró

2002. július 8-án és 10-én tartottunk helyszíni szemlét a frissen parcellázott, utcanevekkel még el nem látott területen. A telken társasház építése kapcsán az előírt régészeti célú megfigyelés nélkül végeztek földmunkát. A szemle során a metszetalban – a Bojtár u. 34. alatt már részben feltárt – őskori telep cölöplyukait illetve három, római kori V-alakú árok metszetét figyeltük meg.

Másnap elvégeztük a metszetalban még látszó objektumok dokumentálását, amelyek során a következő megfigyeléseket tettük.

A megfigyelés nélkül kimarkolt felület 19×10 m alapterületű, téglalap alakú volt. A négy fal közül az É-i, D-i és K-i metszetalban figyeltünk meg objektumokat, a Ny-i metszetalban nem voltak jelenségek.

A fentiek alapján megállapítható, hogy a Bojtár u. 34. telken feltárt késő bronzkori telep maradványai (cölöplyukak) ide is áthúzódnak, a rétegsor is azonos. Telkünk metszetei alapján úgy tűnik, hogy minden cölöplyuk a murvás szint tetejéről indul (tehát azt vágja), így nincs két fázis. A terület Ny-i felében egy hármassal árokrendszer húzódik, amely stratigraphiai elhelyezkedése miatt későbbi, a V-alakú metszet alapján római korinak határozható meg. A telek K-i felében mutatózó meszes, teguladarabos planírozás pedig egy közeli római épület maradványaira utalhat.

A dokumentálás során szórványként vasdarabokat (a 3-as beásásból) tegulatöredékeket és őskori kerámiadarabokat tettünk el (D-i metszetal).

TÓTHNÉ LÁNG ORSOLYA

46. Budapest, III. Bécsi út 136.

Ró

A Bécsi út Ny-i oldalán újabb bevásárlóközpont létesül. A csúszásveszélyes területen (hrsz.:16266/7) a leendő

épületegyüttest támfal kiképezésével védik. Az épületek a terület középső részén, cölöpalapozással készülnek, a régészeti érdekeltségű sávban parkoló létesül. A katonaváros Ny-i, úgynevezett Bécsi úti temetőjének több sírját ismerjük a környező telkekről is, többnyire leletmentésből, ezért a beruházás megkezdése előtt régészeti feltárást végeztünk 2002. szeptember 3.–október 4. között. A terület több pontján kezdtük meg gépi munkával a szondázást, a támfal létesítésével és a tereprendezéssel párhuzamosan. Mivel a beruházás által érintett szintmagasságig régészeti jelenséget nem tapasztaltunk, két helyen jelöltünk ki szelvényt.

Az É-i, I. szelvényben köves-márgás talajban mélyítettünk, régészeti jelenség nélkül. A Bécsi út és a meglévő távhőcsatorna között kialakított 2. szelvényben többszöri tereprendezés eredményeképpen létrejött több méteres újkori feltöltés alatt sötétbarna római rétegre bukkanunk, melynek felső rétegét Kr. u. 4. századi érem keltezi. A sötétbarna réteg alsó részében hamvasztásos sírt bontottunk ki, három egyfűlű nyersszínű korsó, mécses és bronzfibula melléklettel. A szelvény DNy-i részében K–Ny-i irányú téglasír volt, melléklet nélkül. A sírok és a római réteg mélysége több méterrel a beruházás által várhatóan megbolygatott szint alatt van, így további feltárást nem folytattunk.

Az ásatáson Anderkó Krisztián ásatási technikus vett részt.

FACSÁDY ANNAMÁRIA

47. Budapest, III. Bécsi út 310.

U, Ró, Kk

A BTM Aquincumi Múzeuma 2002. október 8. és november 29. között végezte a Testvérhegy néven ismert lelőhely megelőző régészeti feltáráának III. ütemét. Az előzőleg június 3. és szeptember 6. között lezajlott első két ütem alkalmával közel 1300 m² beépítendő területet tártunk fel. Az ásatás legfontosabb régészeti objektuma egy, a római kortól a késő középkorig használt ÉNy–DK irányú, hétrétegű út hét rétege volt, illetve egyéb, az utat kísérő jelenségek is előkerültek: vízelvezető árkok, földútra utaló keréknyomok és egy falrészlet. A feltárást során összesen 12 periódust tudtunk elkülöníteni: a legkorábbi horizontot őskori (neolit) szórványanyag, a legkésőbbit az újkori téglagyártást kísérő objektumok jelentették.

A III. ütem során két új felületet nyitottunk, illetve a telek északi részén folytattuk egy, már megnyitott felület bontását. Itt (B felület) a rábontás során a vékony (60–80 cm), újkori kerámiával keltezhető feltöltés alatt a már említett útfelület folytatását találtuk meg K felé. Az így körvonalazódott útrészlet szélessége egyelőre 10 m(!). Az útfelület tisztítása során előkerült vasdarabok, patkótöredékek középkori használatra mutatnak.

E fent leírt felülettől délre alakítottunk ki egy újabb szelvényt (D felület). A 600 m²-nyi új felületen a diagonális út már nem került elő. A szelvény keleti felé-